

DE VERGISSING

't Zel zô 'n dertig jaer geleeje weze dà m'n vaoder stopte mè waarke. Hij was toen al dik in de seuventig, mor 't zinden 'm hêêlemael niet. 't Is dat 't waark 'm te zwaer wier, mor hij was nog van de ginnersie die mè vekansie gaon as nieuwerwetse fratse beschouwde en stoppe mè waarke azzie vijfensestig wier grôôte onzin vong. Omdat ie allêên mor geleerd had z'n leve lang te waarke, wis tie nie mè vrije tijd om te gaon. Om op 't banksie bij de grôôte kaark 'n potjie mee te gaon zitte liege, was niks voor 'm en om moeder de vrouw wat mee te hellepe in 't huishouwe was tie ok nie in de wieg gelege. Behaolve de aerepel schille en zô nou en dan 's afdrôoge hêt ie 't nooit vedder geschopt..

Kippe op 't achteruit

D'r mos dus raed geschapt worde om z'n vrije tijd nuttig te besteeje en omdat ie nogal van diere hiew, was dat gaauw gevonge. Hij gong kippe houwe. Achter in de tuin, hij noemde dat z'n achteruit, wier 'n grôôt hok getimmerd en 'n stuk afgerasterd mè gaos. Hij kon z'n geluk niet op toe z'n Barnevelders aaiere ginge legge en 't haontjie van z'n krielkippies iederen ochend de buurt wakker maakte. Laeter wier d'r ok nog 'n jong gaaitjie aangeschaft en dat was hêêl goed bekeke, want daerdeur kwamme de klaainkaaindere veul meer bij opao 's op visite dan ze daerfor gewend wazze.

Vlaomse reus

Op z'n verjaerdag kreeg tie ok nog een knijn. Een echte Vlaomse reus mè van die cijferties in z'n ore getatoeëerd en dat was 't begin van 't nôôdlot waerover ik U wil vertelle. Wat is nou êên knijn? Toe 't bêêsie de huwbaore leeftijd had, was t'r, zô doch tie, niks meer in de weeg om d'r van dien êêne tien te maoke. Mor dat liep anders af! Op 'n dag wier 't knijn in 'n zak gestopt, op z'n rug gehese en hij gong lôôpende van de Kaarkbuurt naer de Zaoi, waer d'n aaignaer weunde van 'n echte stamboekram. Die man was nie thuis, mor dat gaf nie, want m'n vaoder wis in welk hok dat dat dier huisde en dan zou die laeter de gulde dekgeld wel gaon betaole. De knijne wiere bij mekaor gezet, mor dat wier 'n grôôte mislukking! 't Wier slaonde ruzie tusse die twêê en nae 'n hortie dee die z'n aage knijn (dat doch tie temenste) weer in de zak en toog huiswaerts.

Mannelijke plichte

Omdat 't naer de Zaoi nogal ver lôôpe was, zeker med 'n knijn op ie rug, duurden 't 'n hêêl pôôsie voordat 'r 'n nieuwe poging ondernome wier. Mor uitaaindelijk was 't zô wijd en toe was d'n aaignaer wel thuis. en die vertelde dat ie sins kort 'n nieuwen dekram had. Met de

vorige was 't mor slecht afgelôope. Dat bêest was nie meer tot z'n mannelijke plichte te bewege en toen d'r niks meer hielp had ie 'm mor opgegete.

Toen pao z'n knijn uit de zak getôoverd had om 'm bij de nieuwe aanwinst in 't hok te zette, zee d'n aigenaer: "Mor Jan, dat is 'n ram! 'k Ziet 't aan z'n kop!" De zaak wier deugdelijk gecontroleerd en wà bleek? Pao had bij de vorige poging 't verkeerde knijn uit 't hok gehaold en mee naer huis genome. De cijfers in de ore weze uit dat de ram weer bij z'n ouwe baos was aangeland. Hoe de vergissing in d'r minne geschikt wier weet 'k nie. Wél weet 'k dat pao tot z'n dôôd toe kippe gehouwe hèt, mor dat ie nooit knijnfokker is geworde!

Een schitterend verhaol, Hr. J. de J.! Onze hartelijke dank voor Uw inzending!

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.01840- 12035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.01840- 15368.